

Το μήνυμα της Ανάστασης του Μητροπολίτη Λαρίσης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Λαρίσης](#) και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος στο μήνυμά του για το Άγιον Πάσχα είπε ότι “η κυρίαρχη Εορτή της Ορθοδοξίας, η Ανάσταση, έρχεται για να μας καταλάβει και να μας συνεπάρει με τη μοναδική λαμπρότητα, τη χαρά και την ελπίδα που αυτή μπορεί και προσφέρει”.

“Ο Χριστός είναι ο,τι πιο σπουδαίο και ανώτερο όλων. Δεν του πρέπει η άκρη! Δεν υπάρχει στο περιθώριο του εαυτού μας. Δεν ενδιαφέρεται για ένα μόνον κομμάτι της προσωπικότητάς μας. Διεκδικεί το όλον! Διεκδικεί να καταστεί το κέντρο της ύπαρξης και της ζωής μας, ώστε να είναι ο κεντρικός ρυθμιστής των αποφάσεών μας, των επιλογών μας, της πορείας μας στη ζωή αυτή. Και βεβαίως, έτσι να γίνει κι η ελπίδα μας, η απαντοχή μας, η δύναμή μας. Η απόφαση δική μας κι αυτό είναι η πρόκληση της Ανάστασης!”

, υπογράμμισε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Λαρίσης:

Πρός
Τόν Ίερό Κλήρο καί τόν
Εὐσεβῆ Λαό τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου,

Γιά ἄλλη μιά φορά ἡ κυρίαρχη Ἑορτή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ Ἀνάσταση, ἔρχεται γιά νά μᾶς καταλάβει καί νά μᾶς συνεπάρει μέ τή μοναδική λαμπρότητα, τή χαρά καί τήν ἐλπίδα πού αὐτή μπορεῖ καί προσφέρει. Γιά ἄλλη μιά φορά ἀκούγεται ὁ θριαμβευτικός ἀναστάσιμος παιᾶνας στούς Ναούς μας. Γιά ἄλλη μιά φορά καλούμαστε νά ἀνταλλάξουμε τόν ἀναστάσιμο ἀσπασμό τῆς ἀγάπης, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ἐνότητας.

Τήν ὥρα αὕτη ἀξίζει λίγο νά θυμηθοῦμε τό πῶς ἔρχεται ὁ Ἀναστημένος Χριστός καί ἐμφανίζεται τήν πρώτη φορά στούς μαθητές Του. Διαβάζουμε στή σχετική περικοπή ἀπό τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης: «(...) τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, (...)»[1]! Ἐμφανίζεται Ἀναστημένος ὁ Χριστός στούς φοβισμένους Ἀποστόλους καί τό πρῶτο πού κάνει εἶναι νά πάει νά σταθεῖ στό μέσο τους. Δέν στέκεται σέ μιάν ἄκρη, οὔτε πλησιάζει ὀρισμέ-νους, οὔτε στέκεται ξέμακρα ἀπό κάποιους. Στό κέντρο μέ ἴσες ἀπο-στάσεις ἀπό ὅλους.

Φοβισμένοι οἱ Μαθητές! Ὁ ὄχλος εἶχε ἀκόμη μανία κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄρα καί κατὰ τῶν δικῶν Του ἀνθρώπων. Κι οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τοὺς ἔψαχναν γιά νά τελειώνουν μιά καί καλή μέ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Φυσικό καί ἐπόμενο νά φοβοῦνται! Καί ὁ Χριστός πού ἀντιλαμβάνεται τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων καί ξέρει νά τίς καλύπτει, ἐμφανίζεται ὥστε μέ μόνη τήν παρουσία Του νά κάνει τήν ἀνατροπή! «Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθητὲς ἰδόντες τὸν Κύριον»[2]. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι βλέπουν τόν Χριστό ὀλοζώντανο, μέ μιά πρωτόγνωρη λάμψη νά διαπερνᾷ κλειστές πόρτες, νά ἔρχεται γιά νά τοὺς βρεῖ ἐκεῖ ὅπου ἦταν κρυμμένοι. Κι αὐτό ἀρκεῖ γιά νά μεταστρέψει τόν φόβο σέ χαρά! Καί μόνον ἡ θεὰ τοῦ Θείου προσώπου ἔχει τή δύναμη νά τοὺς κάνει νά τὰ ξεχάσουν ὅλα, νά ἀλλάξει ἡ ψυχосύνθεσή τους καί νά πλημμυρίσουν ἀπό αἰσιοδοξία, νά γεμίσουν ἐμπιστοσύνη καί νά πάρουν δύναμη ἀπό τόν Χριστό! Αὐτό κατορθώνει ἡ οὐσιαστική συνά-ντηση μαζί Του!

Ἀλλά καί ὁ Χριστός στέκεται στό μέσο! Ἐκείνη τήν ὥρα, αὐτοί οἱ λίγοι ἄνθρωποι ἦταν ἡ Ἐκκλησία. Κι ὁ Χριστός εἶναι στό κέντρο τῆς ὑπαρξης καί τῆς ζωῆς τῆς

Ἐκκλησίας. Δέν μπορεῖ νά πάει στήν ἄκρη γιατί μετά δέν θά ἔχουμε Ἐκκλησία, ἀλλά κάποιο ἀνθρώπινο κατασκεύασμα πού ἀκόμη κι ἂν μοιάζει, δέν μπορεῖ νά εἶναι Ἐκκλησία. Στό κέντρο! Νά ἰσαπέχει ἀπό ὅλους, νά τούς προσκαλεῖ ὅλους καί νά προσφέρεται σέ ὅλους, χωρίς ἀποκλειστικότητες ἢ ἀποκλεισμούς. Στό κέντρο! Ὅχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς ζωῆς μας. Ὁ Χριστός εἶναι ὅ,τι πιό σπουδαῖο καί ἀνώτερο ὅλων. Δέν τοῦ πρέπει ἡ ἄκρη! Δέν ὑπάρχει στό περιθώριο τοῦ ἑαυτοῦ μας. Δέν ἐνδιαφέρεται γιά ἕνα μόνον κομμάτι τῆς προσωπικότητάς μας. Διεκδικεῖ τό ὅλον! Διεκδικεῖ νά καταστεῖ τό κέντρο τῆς ὑπαρξης καί τῆς ζωῆς μας, ὥστε νά εἶναι ὁ κεντρικός ρυθμιστής τῶν ἀποφάσεών μας, τῶν ἐπιλογῶν μας, τῆς πορείας μας στή ζωή αὐτή. Καί βεβαίως, ἔτσι νά γίνει κι ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ἀπαντοχή μας, ἡ δύναμή μας. Ἡ ἀπόφαση δική μας κι αὐτό εἶναι ἡ πρόκληση τῆς Ἀνάστασης!

Μέ ἀναστάσιμους ἀσπασμούς.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἱερώνυμος

[1] Ἰωάν. κ', 19.

[2] Ἰωάν. κ', 20.